

tis Ophold. Saaledes var det i Helsingør. Som Medlem af Skolekommissionen havde jeg Lejlighed til at faa meget med Sagen at gøre paa det Tidspunkt, da vi troede, at ogsaa Børn fra Helsingør kunde komme til at nyde godt af Bevillingen til Skolebørns Fribefordring. Vi forespurgte i de forskellige Hjem om, hvilke Børn der vilde kunne have godt af et Landophold, og det viste sig, at der var en hel Del, og at en hel Del ogsaa havde Pladser, hvor de kunde komme hen, men hvis Forældre manglede Midler dels til Børnenes Udstyr, dels til de nødvendige Jernbane- og Dampskibsbilletter. Vi maatte da omtrent lade hele Historien falde. Det forekommer mig at være galt. Hvad enten Børnene ere fra store eller smaa Byer, maa Staten, naar Børnene ere daarligt stillede, og der er Folk, der ville tage sig af dem i Sommertiden, have en Forpligtelse til at sørge for, at de kunne komme derud. Jeg vil derfor af al Kraft støtte det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), som gaar ud paa at muliggøre, at ogsaa Børn fra Byer med under 20,000 Indbyggere kunne nyde godt af den Begunstigelse, der i saa Henseende er tilstaaet de større Byer. Jeg har vel ikke noget stort Haab om, at vi ved denne anden Behandling faa Forslaget gennemført, men jeg haaber, at vi ville kunne faa en Forhandling i Gang med den højtærede Minister og Finansudvalget inden tredje Behandling, saa at vi kunne komme i hvert Fald noget længere ned med Befolkningstallet og helst dertil, at alle Børn uden Hensyn til, om de ere fra en stor eller lille By, kunne komme med, naar de kunne siges at have godt af et Landophold, hvilket meget godt kan oplyses ved Forhandlinger med Skolevæsenet i de forskellige Byer. Jeg haaber, at Staten maa komme til at stille sig saaledes, at den siger: Vel, vi give Børnene fri Rejse til de paagældende Steder. Dette kan gøres, uden at det i og for sig kommer til at koste Staten en eneste Øre. Mit Haab er altsaa, at man maa komme til et Resultat, som vi ogsaa i de smaa Byer kunne være tilfredse med.

Der næst skal jeg tillade mig at udtale min Glæde over den Stilling, som det synes, at Højremændene her i Tinget nu tage til Statsarbejderne — kan jeg vel kalde dem. Det glædede mig saaledes at høre det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) tale til Fordel for Skibsførere, Maskinassistenter og forskellige andre Kategorier, for det er noget, vi aldrig have hørt før.

Det viser, at den Agitation, Socialdemokratiet har drevet ud over Landet, har baaret Frugt, og jeg tror ogsaa, der er noget, der bør rettes ved disse Forhold. Jeg er for saa vidt det ærede Medlem fra Slagelse taknemmelig, fordi han har taget det op, men der er i denne Forbindelse et Spørgsmaal, jeg tillod mig at rejse ved Finanslovens 1ste Behandling, og som — saa vidt jeg kan se af Betænkningen — ogsaa har været til Forhandling indenfor Finansudvalget. Dette har hverken det ærede Medlem fra Slagelse eller nogen af hans Partifæller taget op. Det er Spørgsmaalet om Jernbaneværkstedarbejdernes Forhold. Jeg tillod mig at kritisere Statsbaneværkstederne ret alvorligt ved Finanslovens første Behandling. Dette synes at have ført til, at man fra Statsbanedriftens Side har villet retfærdiggøre sig derved, at man har tilsendt Finansudvalget en saakaldt Lønstatistik, der skulde afkræfte de Oplysninger, jeg fremkom med den Gang, og skulde godtgøre, at disse Arbejdere ere lønnede i det mindste lige saa godt som i de private Virksomheder. Man anfører der en hel Række Lønninger, som se ret bestikkende ud. Naar man ikke er bedre kendt med Forholdene, maa man mene, at Forholdene ere ganske udmærkede. Men denne Statistik er lavet paa samme Maade, som jeg ofte har haft Lejlighed til at se, naar jeg er kommen til Forhandlinger med private Arbejdsgivere. De have ogsaa stillet en Lønstatistik op og fortalt, at Lønningerne vare betydelig højere, end Arbejderne gjorde gældende.

Formanden: Er det ærede Medlem ved Slutningen af sit Foredrag?

Christian Rasmussen: Nej!

Formanden: Saa skal jeg afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen, Torsdag Kl. 1, med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

Mødet hævet Kl. 4.